

Assemblerprogrammering - fördjupning

Ur innehållet:

- "Trampoliner" – tabellerade funktionsadresser
- Aktiveringspost med ARM Cortex M4
- Mer om parameteröverföring
- Registerspill
- Kodgenerering - ISA
- "Kodoptimering"

Pekare till C-funktioner på fast adress i minnet

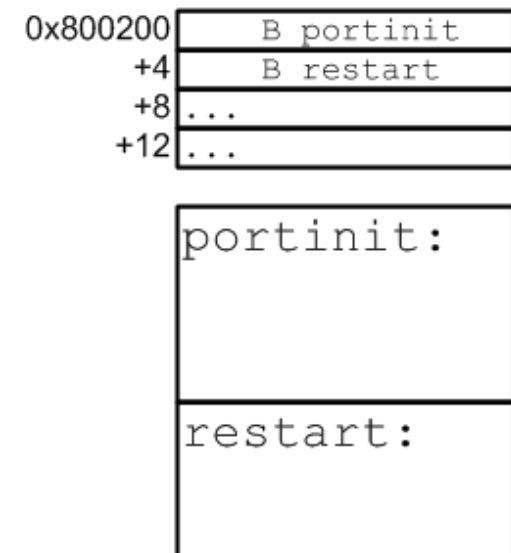
```
void func(void);      /* funktion utan parametrar och returvärde */  
  
void * func(void);    /* funktion utan parametrar, returnerar pekare */  
  
void (*func)(void);  /* pekare till funktion utan parametrar och returvärde */
```

EXEMPEL:

En parameterlös subrutin `portinit` för att initiera hårdvaran i MD407 finns med ingång på adress 0x08000200 i minnet. Visa hur denna kan anropas:

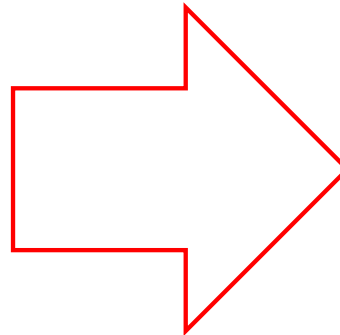
- a) från ett C-program
- b) i assemblerspråk

Vi löser på tavlan...

Mer "trampoliner" – "Switch/case"

```
...
switch( a ) {
    case 0:  x = y + z;
             break;
    case 1:  x = y * z;
             break;
    case 3:  x = y - z;
             break;
    default: x = 0;
             break;
}
...
```



```
...
    LDR    R0,=switch_a
    LDR    R1,a
    LSL    R1,#2
    LDR    R2,[R0,R1]
    BX     R2

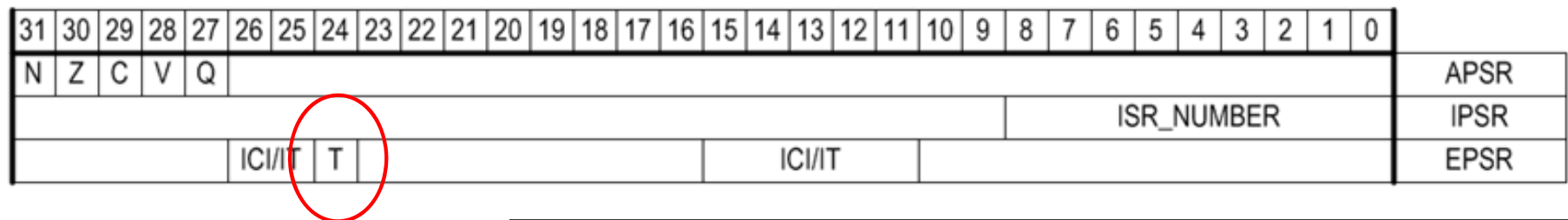
case_0: ...
    B      case_exit
case_1: ...
    B      case_exit
case_3: ...
    B      case_exit
case_default: ...
    B      case_exit
case_exit:
    ...

switch_a:
    .WORD  case_0+1
    .WORD  case_1+1
    .WORD  case_3+1
    .WORD  case_default+1
a: .SPACE  4
```

Instruktioner som ändrar PC: Thumb-state

Flera olika ARM-processorer kan exekvera såväl 32-bitars ARM som Thumb- instruktions- uppsättningar. Man kan då blanda ARM- och Thumb-kodade funktioner.

För alla instruktioner som påverkar PC kopieras bit A0 till EPSR, bit T. Då denna är 1 tolkas instruktionen på denna adress som Thumb-instruktion, annars tolkas den som en ARM-instruktion

Jämför med uppgift 6.2 i arbetsboken.

UPPGIFT 6.2 "INVALID STATE" UNDANTAG

Följande kod illustrerar vad som händer då man försöker att, felaktigt, ändra exekveringstillstånd från *Thumb* till *ARM*.

```
@ invstate.asm
```

```
main:
```

```
    LDR    R0,=func1
```

```
    BLX    R0
```

```
    LDR    R0,=func2
```

```
    BLX    R0
```

```
    .thumb_func    @ anger att func1 ska exekveras i "Thumb-state"
```

```
func1:
```

```
    BX LR
```

```
func2:
```

```
    BX LR
```

• Använd *ENTERM2* radiorer och källtextfil *invstate.asm* med exempel assembler och

Lagringsklasser och synlighet

Variabler med permanent adress i minnet:

```
int gi;    /* global synlighet */

static int si; /* synlig i denna källtext */

void sub(void) {
    static int si; /* synlig i funktionen sub */
}
```

I assemblerspråk:

```
                .GLOBL    gi
gi:              .SPACE   4
.si:            .SPACE   4
.sub_si:        .SPACE   4
```

alternativt sätt för global variabel:

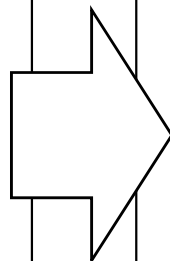
```
                .comm    gi,4,4
(.comm sym,length,alignment)
```

Symboler med begränsad synlighet tilldelas *unika* namn av kompilatorn. Sådana kompilatorgenererade symbolnamn dyker ofta upp med inledande '.' i assemblerkälltexten. Samma C-symboler kan därför användas i olika sammanhang utan konflikt

Permanenta och tillfälliga variabler

Exempel:

```
char    gc;  
  
void    sub( void )  
{  
    char    lc;  
    lc = 5;  
}
```

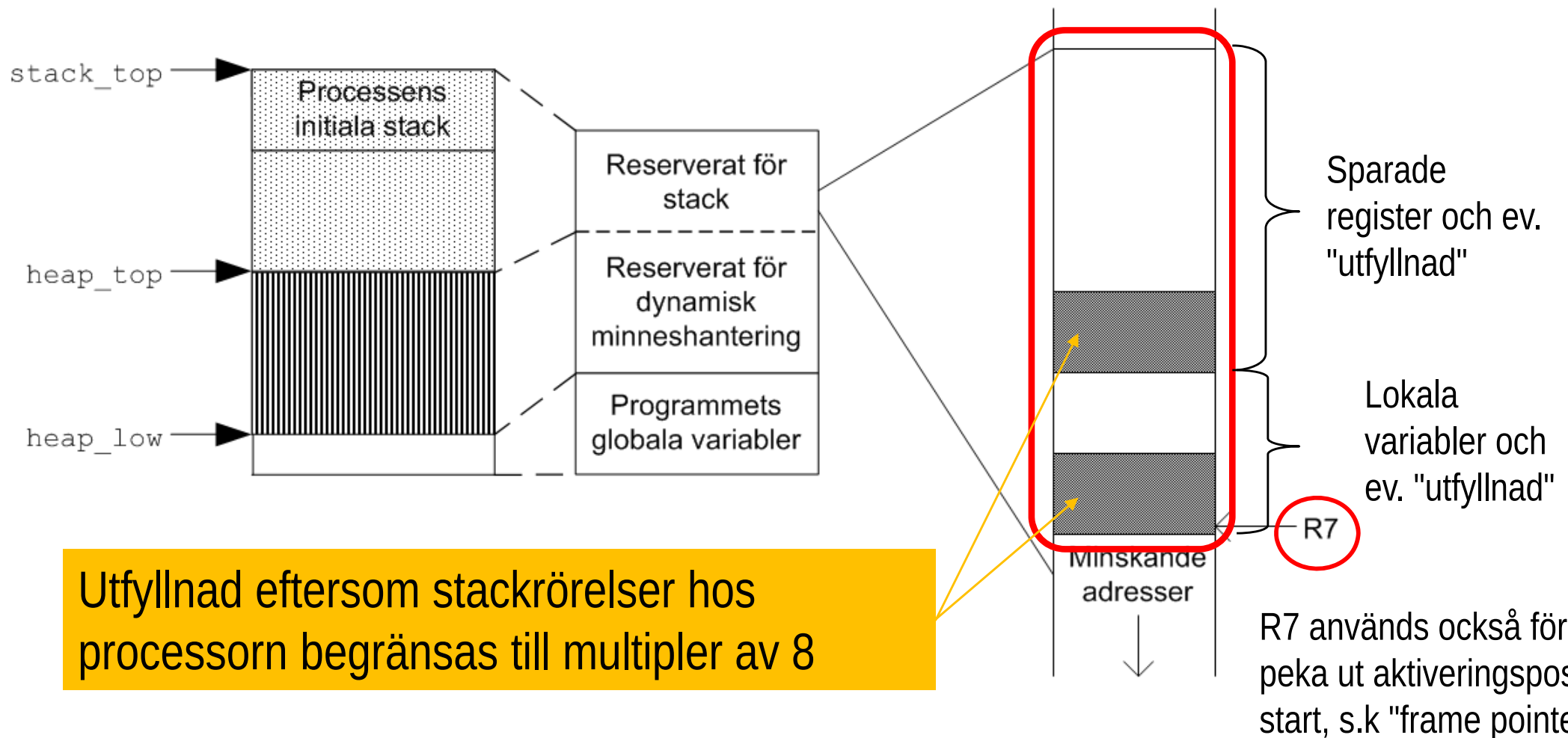


```
sub:      .comm    gc, 1, 1  
  
          PUSH     {R7, LR}  
          SUB      SP, SP, #8  
          MOV      R7, SP  
          ADD      R3, R7, #7    @ R3 = &lc  
          MOV      R2, #5  
          STRB     R2, [R3]  
          MOV      SP, R7  
          ADD      SP, SP, #8  
          POP      {R7, PC}
```

Av prestandaskäl, stacken ändras i multiplar av 8.
Här används därför 8 bytes för en variabel som egentligen bara kräver 1 byte

I stället för "registerallokering" av **lc** kan man reservera en position på stacken: I subrutinen refereras här då variabeln **lc** som **[r7, #7]**.

Aktiveringspost, ARM Cortex M4

Aktiveringspost – lokal variabel

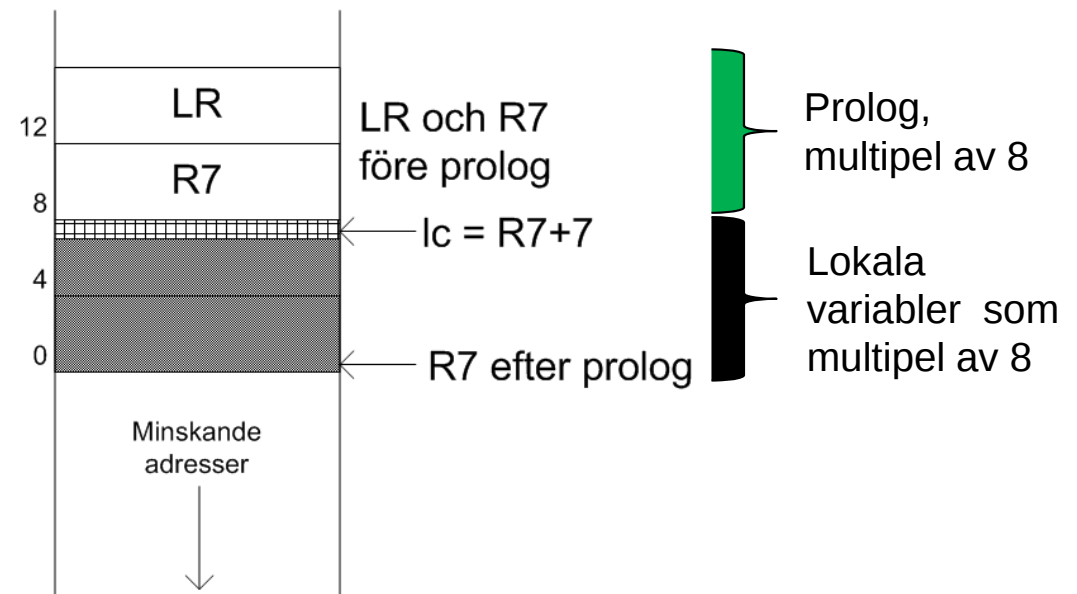
Observera att såväl stackens utrymme för lokala variabler, som *prolog*, måste vara en multipel av 8

sub:

```
PUSH    {R7, LR}
SUB     SP, SP, #8
MOV     R7, SP
ADD     R3, R7, #7
MOV     R2, #5
STRB    R2, [R3]
MOV     SP, R7
ADD     SP, SP, #8
POP     {R7, PC}
```

prolog

epilog

Parameteröverföring till, och returvärden från subrutiner

Parametrar, två metoder kombineras

Via register: snabbt, effektivt och enkelt, begränsat antal

Via stacken: generellt

Returvärden

Via register: för enkla datatyper som ryms i processorns register R0 och ev. R1

Via stacken: sammansatta datatyper (poster och fält)

Register	Användning	
R15 (PC)	Programräknare	
R14 (LR)	Länkregister	
R13 (SP)	Stackpekare	
R12 (IP)		
R11	Dessa register är avsedda för variabler och som temporära register. Om dom används måste dom sparas och återställas av den anropade (<i>callee</i>) funktionen	
R10		
R9		
R8		
R7	Speciellt använder GCC R7 som pekare till aktiveringspost (<i>stack frame</i>)	
R6	Också dessa register är avsedda för variabler och temporärbruk Om dom används måste dom sparas och återställas av den anropade (<i>callee</i>) funktionen	
R5		
R4		
R3		
R2	parameter 4 / temporärregister	Dessa register sparas normalt sett inte över funktionsanrop men om, så är det den anropande (<i>caller</i>) funktionens uppgift
R1	parameter 3 / temporärregister	
R1	parameter 2 / resultat 2 / temporärregister	
R0	parameter 1 / resultat 1 / temporärregister	

Detaljerna styrs av
konventioner "application
binary interface" (ABI)
"Procedure call standard"

Parameteröverföring via register

Konventionerna säger att vi använder register R0,R1,R2,R3, (i denna ordning) för parametrar som skickas till en subrutin. Övriga parametrar läggs på stacken.

Exempel:

```
int      a, b, c, d;
```

Följande funktionsanrop görs:

```
sub(a, b, c, d);
```

Tänkbar komplikation: "Registerspill"

Dvs. register behövs i den anropade subrutinen.

Visa hur en prolog skapar en aktiveringspost med kopior av parametrarna. Dvs. Skapa "tillfälliga variabler" – och använd stacken för temporär lagring.

Vi löser på tavlan

Parameteröverföring via stacken

Exempel: Följande deklarationer är gjorda:

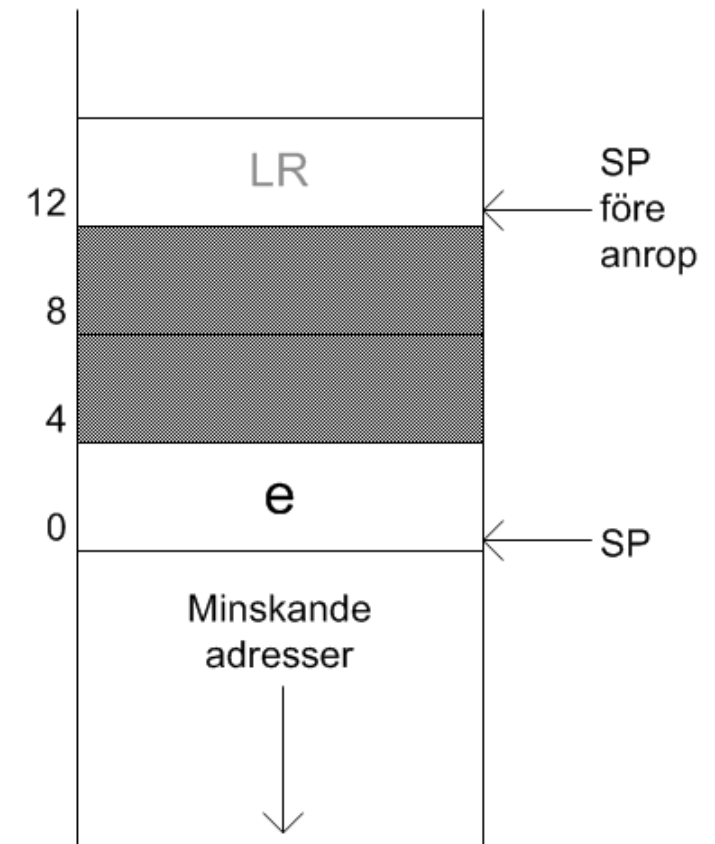
```
int      a, b, c, d, e;
```

Visa hur följande funktionsanrop kodas i assemblyspråk:

```
sub(a, b, c, d, e);
```

Lösning:

```
...  
SUB     SP, SP, #12  
LDR     R3, e  
STR     R3, [sp]  
LDR     R0, a  
LDR     R1, b  
LDR     R2, c  
LDR     R3, d  
BL      sub  
ADD     SP, SP, #12  
...
```


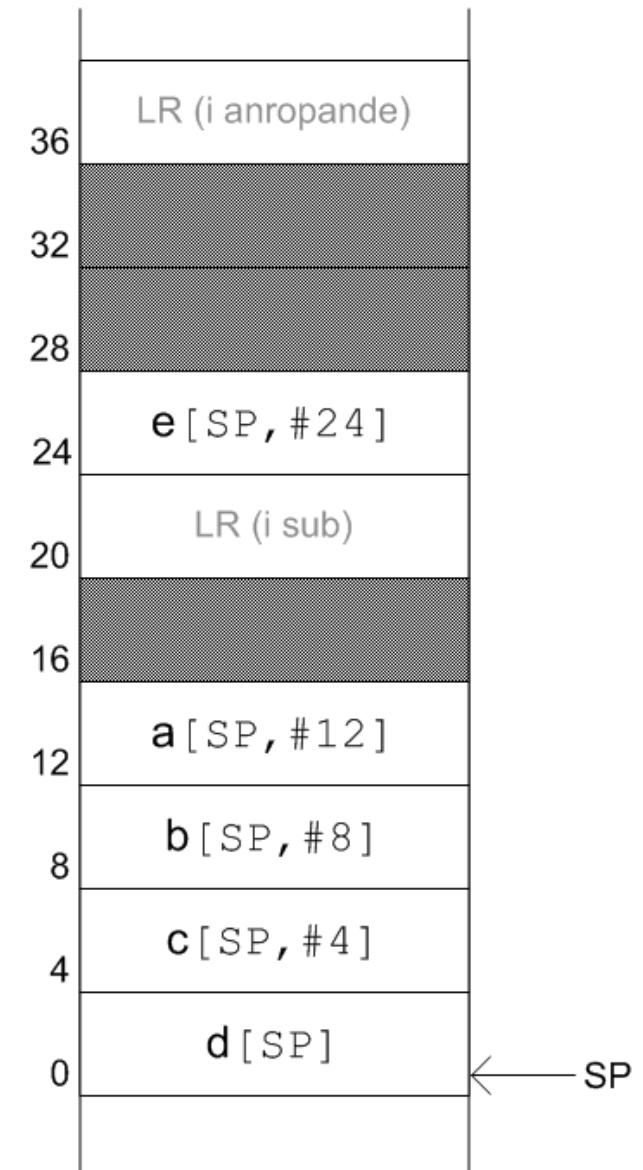
Stackens utseende i sub

Funktionen:

```
void sub(int a,int b,int c,int d,int e);
```

I exemplet har funktionerna inga lokala variabler
(endast LR på stacken)

Aktiveringsposten kan sedan utvidgas ytterligare med
lokala variabler.

Returvärden via register

Storlek	C-typ	Register
8-32 bitar	char/short/int	R0
64 bitar	long long	R1:R0

Exempel: Visa hur följande funktionsanrop kodas i assemblerspråk:

```
int sub(int a)
{
    return a+1;
}
respektive
long long sub(int a)
{
    return a+1;
}
```

Lösning:

@ (int)

sub:

```
        ADD    R0, R0, #1
        BX     LR
```

@ (long long)

sub:

```
        ADD    R0, R0, #1
        MOV    R1, #0
        ADC    R1, R1, R1
        BX     LR
```

Returvärden via stack

Krävs typiskt då en subrutin ska returnera en komplett post, eller ett helt fält. Den anropande funktionen ska då först reservera utrymme för returvärdet. En pekare till detta utrymme läggs sedan som första parameter vid anropet:

Exempel:

```
typedef struct coord COORD;
typedef struct coord{
    int x,y,z;
    COORD *ptr;
} COORD;
```

```
COORD sub( void )
{
    static COORD start;
    return start;
}
```

GCC genererar följande kod:

@ förbered stack för returvärde

SUB SP, SP, #16

MOV R0, SP

BL sub

...

sub:

PUSH {R4, R7}

LDR R2, =start

MOV R4, R0

LDMIA R2, {R0, R1, R2, R3}

STMIA R4, {R0, R1, R2, R3}

MOV R0, R4

POP {R4, R7}

BX LR

Kodgenerering, C - ISA

-mthumb

-march=armv6-m

-march=armv7-m

-march=armv7e-m

-mfloat-abi=hard
-mfpu=fpv4-sp-d16

Instruktion	Storlek	Cortex M0	Cortex M0+	Cortex M1	Cortex M3	Cortex M4	Cortex M7	Ark.
ADC, ADD, (ADR), AND, ASR, B, BIC, BKPT, BLX, BX, CMN, CMP, CPS, EOR, LDM, (LDMIA, LDMFD), LDR, LDRB, LDRH, LDRSB, LDRSH, LSL, LSR, MOV, MUL, MVN, NOP, ORR, POP, PUSH, REV, REV16, REVSH, ROR, RSB, SBC, SEV, STM, (STMIA, STMEA), STR, STRB, STRH, SUB, SVC, SXTB, SXTH, TST, UXTB, UXTH, WFE, WFI, YIELD	16-bit	x	x	x	x	x	x	v6
BL, DMB, DSB, ISB, MRS, MSR	32-bit	x	x	x	x	x	x	
CBNZ, CBZ, IT	16-bit				x	x	x	
ADC, ADD, AND, ASR, B, BFC, BFI, BIC, CDP, CLREX, CLZ, CMN, CMP, DBG, EOR, LDC, LDMA, LDMD, LDR, LDRB, LDRBT, LDRD, LDREX, LDREXB, LDREXH, LDRH, LDRHT, LDRSB, LDRSHT, LDRSHT, LDRT, MCR, LSL, LSR, MLS, MCRR, MLA, MOV, MOVT, MRC, MRRC, MUL, MVN, NOP, ORN, ORR, PLD, PLDW, PLI, POP, PUSH, RBIT, REV, REV16, REVSH, ROR, RRX, RSB, SBC, SBF, SDIV, SEV, SMLAL, SMULL, SSAT, STC, STMD, STR, STRB, STRBT, STRD, STREX, STREXB, STREXH, STRH, STRHT, STRT, SUB, SXTB, SXTB, TBB, TBH, TEQ, TST, UBF, UDIV, UMLAL, UMULL, USAT, UXTB, UXTH, WFE, WFI, YIELD	32-bit				x	x	x	v7
PKH, QADD, QADD16, QADD8, QASX, QDADD, QDSUB, QSAX, QSUB, QSUB16, QSUB8, SADD16, SADD8, SASX, SEL, SHADD16, SHADD8, SHASX, SHSAX, SHSUB16, SHSUB8, SMLABB, SMLABT, SMLATB, SMLATT, SMLAD, SMLALB, SMLALBT, SMLALTB, SMLALTT, SMLALD, SMLAWB, SMLAWT, SMLSD, SMLSLD, SMMLA, SMMLS, SMMUL, SMUAD, SMULBB, SMULBT, SMULTT, SMULTB, SMULWT, SMULWB, SMUSD, SSAT16, SSAX, SSUB16, SSUB8, SXTAB, SXTAB16, SXTAH, SXTB16, UADD16, UADD8, UASX, UHADD16, UHADD8, UHASX, UHSAX, UHSUB16, UHSUB8, UMAAL, UQADD16, UQADD8, UQASX, UQSAX, UQSUB16, UQSUB8, USAD8, USADA8, USAT16, USAX, USUB16, USUB8, UXTAB, UXTAB16, UXTAH, UXTB16	32-bit					x	x	v7e (DSP)
VABS, VADD, VCMPE, VCVT, VCVTR, VDIV, VLDM, VLDR, VMLA, VMLS, VMOV, VMRS, VMSR, VMUL, VNEG, VNMLA, VNMLS, VNMUL, VPOP, VPUSH, VSQRT, VSTM, VSTR, VSUB	32-bit					SP FPU	SP FPU	32-b FP
FP- dubbel precision	32-bit						DP FPU	64-b FP

Kodgenereringen styrs med flaggor till kompilatorn, viktiga parametrar är

- val av instruktionsuppsättning (ISA) för anpassning till aktuell måldator
- kodförbättring, dvs. optimering m.a.p något kriterie.

Kodoptimering - optimalitetskriterier

- 00 optimera med avseende på kod som ska "debuggas". Innebär att stacken används för lagring av såväl parametrar som lokala variabler, inte speciellt "bra" kod.
- 0 Optimera för snabb kod, kan t.e.x "rulla upp" små loopar...
- 0s Optimera för minimal kodstorlek
- 01 Optimera mera för snabb kod
- 02 Optimera ännu mera för snabb kod
- 03 Optimera fullt för snabb kod
- fexpensive-optimization Tillämpa även de mest tidsödande optimeringsmetoderna

```
littleloop: -00
```

```
PUSH {R7, LR}
SUB SP, SP, #8
ADD R7, SP, #0
```

```
MOV R3, #0
STR R3, [R7, #4]
B .L14
```

```
.L15:
```

```
LDR R3, =g
LDR R3, [R3]
ADD R2, R3, #1
LDR R3, =g
STR R2, [R3]
```

```
LDR R3, [R7, #4]
ADD R3, R3, #1
STR R3, [R7, #4]
```

```
.L14:
```

```
LDR R3, [R7, #4]
CMP R3, #3
BLE .L15
```

```
MOV SP, R7
ADD SP, SP, #8
POP {R7, PC}
```

```
int g;
void littleloop(void)
{
    for (i=0; i<4; i++)
        g++;
}
```

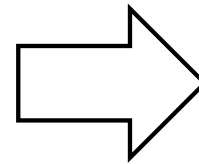
```
littleloop: (-03)
```

```
LDR R2, =g
LDR R3, [R2]
ADD R3, R3, #4
STR R3, [R2]
BX LR
```

Kodoptimering - flyktiga variabler

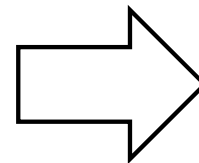
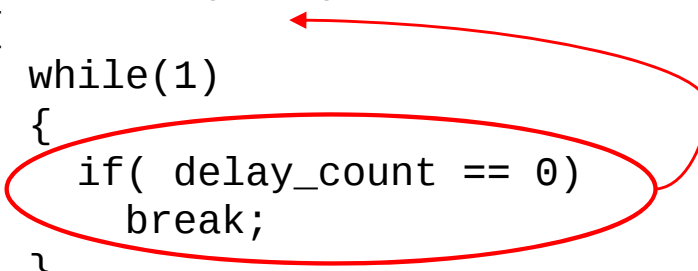
Globala variabeln `delay_count` uppdateras av en avbrottsrutin

```
static volatile int delay_count;
void main(void)
{
    while(1)
    {
        if( delay_count == 0)
            break;
    }
}
```



```
main:
    LDR    R2,=delay_count
.L21:
    LDR    R3,[R2]
    CMP    R3,#0
    BNE    .L21
    BX     LR
```

```
static int delay_count;
void main(void)
{
    while(1)
    {
        if( delay_count == 0)
            break;
    }
}
```


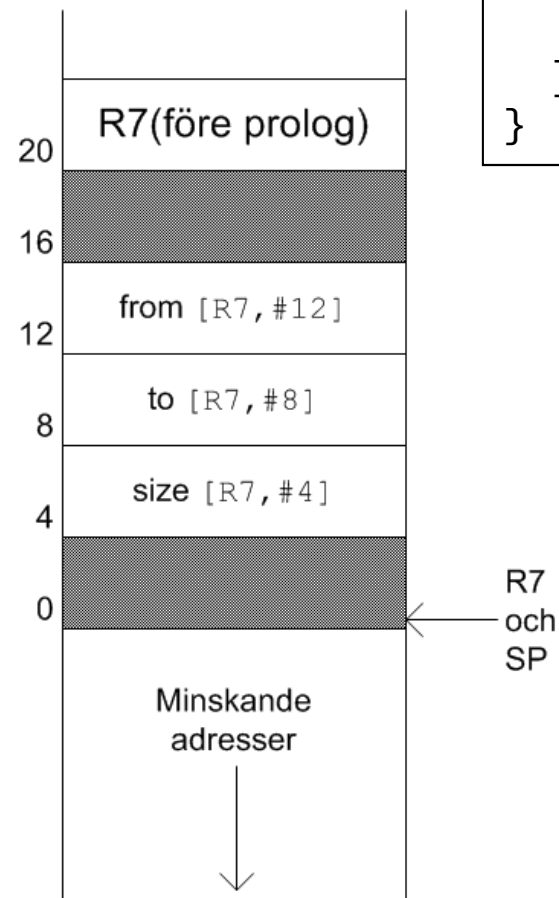
```
main:
    LDR    R3,=delay_count
    LDR    R3,[R3]
    CMP    R3,#0
    BEQ    .L20
.L23:
    B     .L23
.L20:
    BX     LR
```

Kodoptimering – "för hand" - exempel

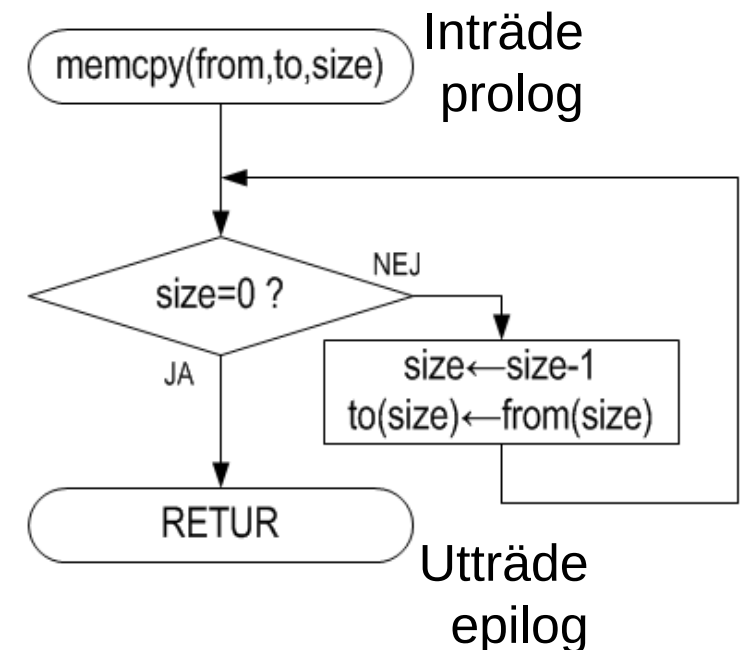
Anropssekvens: (formellt):

```
LDR    R0, =from
LDR    R1, =to
LDR    R2, size
BL     memcpy
```

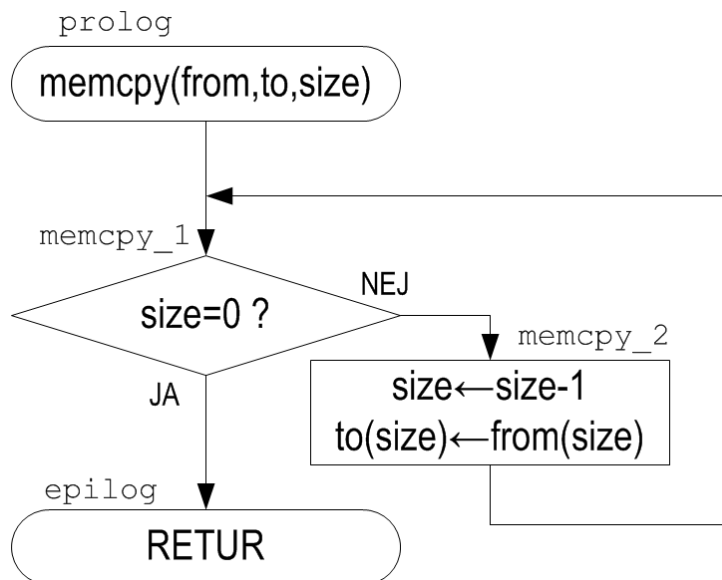
Stackens utseende
i "memcpy" efter
prolog


```
void memcpy( unsigned char from[],
             unsigned char to[],
             unsigned int size )
{
    while (size > 0){
        size = size - 1;
        to[size] = from[size];
    }
}
```

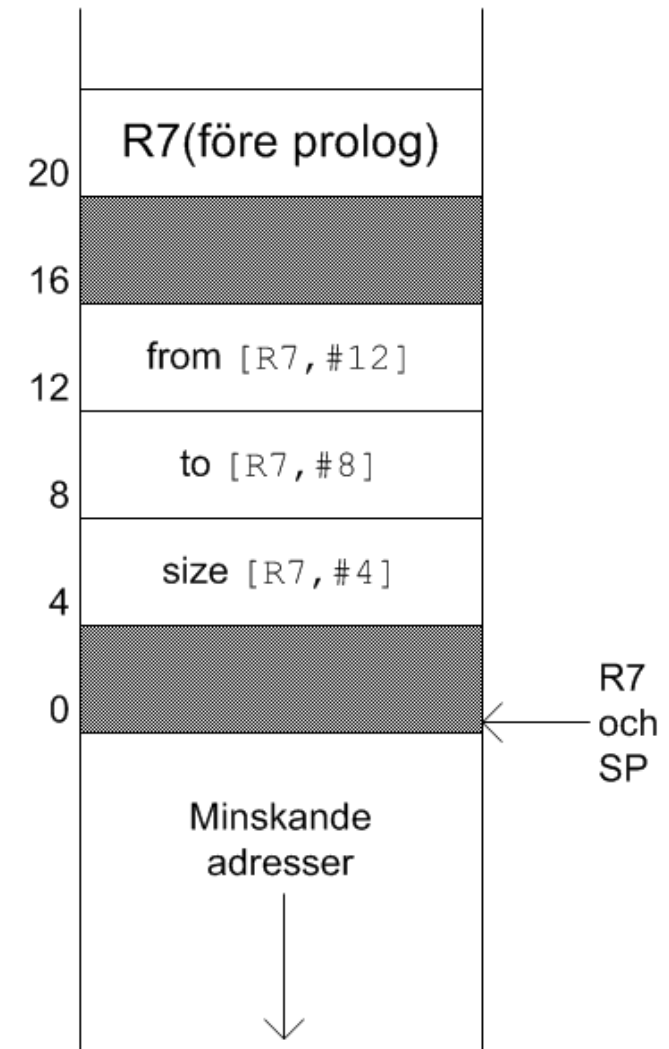

Kompilatorflagga -O0 ger "Naiv kodning", av blocken


```

memcpy:
memcpy_prolog:
    PUSH {R7}
    SUB SP, SP, #20
    MOV R7, SP
    STR R0, [R7, #12]
    STR R1, [R7, #8]
    STR R2, [R7, #4]
memcpy_1:
    LDR R3, [R7, #4]
    CMP R3, #0
    BEQ memcpy_epilog
memcpy_2:
    LDR R3, [R7, #4]
    SUB R3, R3, #1
    STR R3, [R7, #4]
    LDR R2, [R7, #8]
    LDR R3, [R7, #4]
    ADD R3, R3, R2
    LDR R1, [R7, #12]
    LDR R2, [R7, #4]
    ADD R2, R2, R1
    LDRB R2, [R2]
    STRB R2, [R3]
    B memcpy_1
memcpy_epilog:
    ADD SP, SP, #20
    POP {R7}
    BX lr
  
```


Kodförbättring, ingen onödig minnesanvändning, dvs. *registerallokering*, "förbättrad för hand"

Registerallokering:

R0: from, ersätter [R7,#12]

R1: to , ersätter [R7,#8]

R2: size , ersätter [R7,#4]

R3: temporär

R4: temporär

Vi gör dessa substitutioner och kommenterar därefter ut de instruktioner som då blir överflödiga...

```
memcpy:
memcpy_prolog:
    PUSH {R7}
    SUB SP, SP, #20
    MOV R7, SP
    STR R0, [R7, #12]
    STR R1, [R7, #8]
    STR R2, [R7, #4]
memcpy_1:
    LDR R3, [R7, #4]
    CMP R3, #0
    BEQ memcpy_epilog
memcpy_2:
    LDR R3, [R7, #4]
    SUB R3, R3, #1
    STR R3, [R7, #4]
    LDR R2, [R7, #8]
    LDR R3, [R7, #4]
    ADD R3, R3, R2
    LDR R1, [R7, #12]
    LDR R2, [R7, #4]
    ADD R2, R2, R1
    LDRB R2, [R2]
    STRB R2, [R3]
    B memcpy_1
memcpy_epilog:
    ADD SP, SP, #20
    POP {R7}
    BX lr
```

```
memcpy:
memcpy_prolog:
    PUSH {R4, LR}
@ SUB SP, SP, #20
@ MOV R7, SP
@ STR R0, [R7, #12]
@ STR R1, [R7, #8]
@ STR R2, [R7, #4]
memcpy_1:
@ LDR R3, [R7, #4]
    CMP R2, #0
    BEQ memcpy_epilog
memcpy_2:
@ LDR R3, [R7, #4]
    SUB R3, R3, #1
@ STR R3, [R7, #4]
@ LDR R2, [R7, #8]
@ LDR R3, [R7, #4]
    MOV R3, R0
    ADD R3, R3, R2
    MOV R4, R1
    ADD R4, R4, R2
@ ADD R3, R3, R2
@ LDR R1, [R7, #12]
@ LDR R2, [R7, #4]
@ ADD R2, R2, R1
    LDRB R3, [R3]
    STRB R3, [R4]
    B memcpy_1
memcpy_epilog:
@ ADD SP, SP, #20
    POP {R4, PC}
@ BX lr
```

vi jämför med GCC...

vår förbättrade kod..

```
memcpy:
memcpy_prolog:
    PUSH {R4, LR}
memcpy_1:
    CMP     R2, #0
    BEQ     memcpy_epilog
memcpy_2:
    SUB     R3, R3, #1
    MOV     R3, R0
    ADD     R3, R3, R2
    MOV     R4, R1
    ADD     R4, R4, R2
    LDRB    R3, [R3]
    STRB    R3, [R4]
    B       memcpy_1
memcpy_epilog:
    POP     {R4, PC}
```

```
void memcpy( unsigned char from[],
             unsigned char to[],
             unsigned int size )
{
    while (size > 0){
        size = size - 1;
        to[size] = from[size];
    }
}
```

GCC-genererad kod (-O3)

```
@void memcpy( unsigned char from[],
@             unsigned char to[],
@             unsigned int size )
memcpy:
    B       .L1
.L2:
    SUB     R2, R2, #1
    LDRB    R3, [R0, R2]
    STRB    R3, [R1, R2]
.L1:
    CMP     R2, #0
    BNE     .L2
    BX      LR
```

Vi inser att vi får svårt att göra jobbet bättre än kompilatorn...

Fler exempel på kodförbättring...

- Code motion
 - För operationer på "loop-invarianter"
- Dead code elimination
 - Kod som aldrig exekveras tas bort
- Out-of-order
 - Instruktioner arrangeras om för att undvika "stall"
 - Villkorliga brancher (branch prediction)
- Loop unrolling
 - Undvik iterationer – ersätt med repetitioner.